

הגהות הב"ח

(א) גמי בני עליה
ואמאי קרו לה:
(ב) תוס' ל"ו כיון וכו'
(ג) מנעול דרמי למוציא
המסקין:

ליקוטי רש"י

[שייר ל"ח ע"ג]
עשרית הארצה.
האפה.
האפה שלם שאין הארצה
שם קצין והקב ארבעה
לונן הגבוש שם ג' אפים
מנעול עשרית הארצה
ארבעים ושלוש ג' אפים
ומנעול ג' אפים הוא שורה
לחלו ולמנוח וימנוח שו.
לח. ואנשי מרפסת.
דיווי עליהם הרבה פחותין
לה. וראו עירבו. מי חצר
עם בני מרפסת אבל
עירבו אלו לעמנו ואלו
לנעמן וכן מרפסת אין
אוקרין על מי חצר אף
על פי שורדק לה בטלם
ודריסת רגלו עליה רשות
הכנס לדמתיין (ע"ל)
כפרק ב"ל מעבדין (ע"ל)
סולס מורת פתח עליו
ומורת מחילה עליו והכל
לפקל והכל אמריין מורת
מחילה עליו. כ"ז שבבבא
י"ו שפירש. כיון עמוד או
תל. כ"מ מרפסת. מומת
להשמש בו ולחצר אסור
דכזה ליה ליה פתח וזהו
מריקתו והבטחה וזהו
למרפסת נתון ארבעה
עסקיין ודמנוקמא לה
פסקיין לעליל. פחות
מבאן לחצר. לטורקין
לחצר וטענין אסורין
והכי אוקומיין אסור (ע"ל)
[למקן צ"א].

הגהות וצינונים

[א] בדפוס שאלוניקי
"למטה מעשרה אנשי
חצר משתמישין בו
למעלה מעשרה אנשי
עליה משתמישין בו".
וכ"ה בראשונים ובכ"ה
[ג] צ"ל הנמיכות (בארות
המים, וכ"ה בדפוס
וינציאה רפ"ח):
[ג] "קמא מיתור דק"ס).
ובמראה אש הגיה "לא
שור רק למעלה".
צ"ל "שששש"
(מהרש"א): [א] צ"ל כיון
לדוח בוריקה ושששש
ולזה בשששש חודיה
כלזה בוריקה
(מהרש"א): [א] צ"ל
בשששש (מהרש"א).
[א] "צ"ל ע"י (גליות).
[א] וכן וכו' דבור אחר
עם ד"ה חיש וכו'י
מהגהות הגאון מהר"ק
לקמן פ"ע ע"ב (גליות)
בדפוס וילנא, ובדפוס
הראשון דבור אחר, אלא
שכבו הפרוד המהרש"א
בין הדברים והוא דבור
בפני עצמו הש"ך לקמן
רע"ב, וכמו בחות'
הרא"ש לקמן פ"ע ע"ב:

כיצד משתתפין

פרק שמיני

עירובין

פד.

יג א ב מ"י פ"ד מה'
עירובין הלכה טו
וטו"ש פ"ד ע"ה ס"ג:
יד ג ד מ"י ס"ס הלכה יט:
כו ה ו מ"י ס"ס הלכה י
וטו"ש ע"ש ס"ד:

רבינו חננאל

לחצר כו'. פשיטא לזה
בפתח ולזה בפתח היינו
חלוק שכן ב"ח חצרות
שנתון שניה וכן לזה
בשששש ולזה בשששש
כלומר אין אחד מהן כולו
להשתמש בחצרין שבביתן
אלא ע"י (שששש)
[עירובין]. לזה בוריקה
ולזה בוריקה היינו כותל
שבין ב" חצרות לזה
בפתח ולזה בוריקה היינו
דכ"ה אמר רב תנמן דאמר
רבי הלון שבין ב" חצרות.
כותל שבין ב" חצרות
בבב"י רובח י' רצוד אחד
שוה לאורן נתנין אותו
לזה ששורה לארץ
שחשמישו בפתח כו'. לזה
בפתח ולזה בשששש
היינו דרב שיבוי אמר רב
נתנין דאמר חרין שבין ב'
חצרות עומק י' רובח ד'
רצוד אחד שוה לארץ
נתנין אותו לזה ששורה לארץ
דחי ליה חשמישו בפתח.
לזה בשששש ולזה
בבוריקה נתון דהוה לנו
חד למעלה וחד למטה
והכותל בביניהן מאי רב
אמר שניהן אסורין עד
שיעברו ושששש אמר
נתנין אותו לזה
שבשששש אהוה ליה
לחצר משתמישין בפתח. ואקשינן
לרב מהא דתנן אנשי
חצר ששכחו ולא עירבו
כל שבבב"י טפחים
למפסת מאי לאו האי
דקתי במרפסת להנהו
דידירי בעלייה דהוה להו
בשששש ולאנשי חצר
בוריקה וקתי נתנין אותו
למרפסת. ופריך רב לאו
להנהו דדיירי בעלייה
אלא להני דדיירי במרפסת
עצמה דאציג דמרפסת
ליהיה בית דירה מיתו (א)
איכא דדיירי במרפסת אי
הכי אימא סיפא פחות
מכיון לחצר ואי להני
דיירי במרפסת אמאי לא
לזה בפתח ולזה ולזה
בפתח הוא (אלא) [לא]
וטו"ש לחצר אף לחצר
ונתנין אסורין בו עד
שיעברו הכי נמי מסתברא
כו'. ת"ש חוליות הבור
והסלע שגובהו י'
טפחים למרפסת הא
להנהו דדיירי בעלייה
הא. ופריך
רבינא להני דדיירי
במרפסת דהוה תשימשין
בנות. והתנן סלע אלא
בור לא אפשר אלא
בשששש ופרקינן בבור
מלא אש וליכא בשששש.
וההי כי חסרו מיה היה
לזה בשששש כו' ופרקינן
אלא בבב"י מלא פירות
וההי אכיל מיתון וחסרי
(והוה) [והוה]
תשימייהו בשששש
ואוקינן בור מלא פירות
של טבל דלא (הוה)
[חזיא] ליה ולא שקיל
מיתון ולא חסרי דיקא
נמי דקתי דומיא דסלע
דלא חזי ליה כו'. ת"ש
חצר אחר ואנשי עלייה
ששכחו ולא עירבו כל
שהוא למעלה מעשרה
טפחים כביד עלייה למטה
מי לחצר כביד וזו היצאה

בני עלייה. דגזייה ממרפסת טובא אכל דרך מרפסת זו עולין ויורדין
ותל שחצר שהיא גובה י' הוא נתון מן העלייה י' דהוה לזה שששש
ולזה בוריקה וקתי דני עלייה מותרין זו: הדרין במרפסת. כגון
שששש דיורין לדריכהו הוא האי תל שחצר שוה לכן נתון עשרה או
נתון או גובה מהם פחות מ"י: לזה
בפתח וזהו בפתח הוא. ומרייכו
צעי איתמורי ציה דהא סתם מרפסת
לא גזייה טובא: אף לחצר. כלומר
שמי הרשויות שלטות זו ואסורין זה
על זה: ה"ו מסתברא. דמאי לחצר
אף לחצר קאמר וצדדיו מרפסת
עסקיין. מוקדתיני סיפא מופלגת.
אפילו גובה י' הוא לחצר: אי נמי.
דשרי ליה לאשתמושי: אמאי. נהי נמי
דמאי מרפסת בני עלייה רשותא
דמרייכו היא דלשמיין שמישו צקשה
לחצר בוריקה גובה ולעלייה בוריקה
את משך ההפלה וצשששש את
הגמכות¹ ונהי דלשמואל ששששש לגבי
וריקת גובה נוח הוא הכא דליכא
ששששש ווריקת משך שוין הן לוריקת
גובה ואמאי לחצר: אלא. על כרחך
אף לחצר ואסורין לרב נמי דמתוך
לה צדדיו מרפסת מאי לחצר דקתי
אפחות מכאן אף לחצר קאמר
ואסורין: חוליות הבור. או שיש שחצר
סלע: למרפסת. וקס"ד לני עלייה
קאמר וקשיא לרב: תינה סלע. דהוה
לני מרפסת כפתח שעל גבי הוה
תשמיש דדייה וגבו שוה לכן הוא:
אלא בור. שממלאים הימנו תשמישנו
ששששש הוא אפילו לני מרפסת שהרי
מקרקעינו דולין וס"מ דהואיל ולני
חצר תשמישו בוריקה שאין יכולין
למלאות אלא א"כ וורקין לני למעלה
מן החוליה היבין לה לני מרפסת
דששששש כשמואל: מ"הא מ"ב. דהוה
כפתח לני מרפסת: בדיבב"א. שכן
מוקדתיני ממתת אסור טבל ואסורין
לטלול: דומיא דפ"ע. שאינו חסר:
ולמה י' מיתני. מרייכו הואיל
ובדיבב"א מוקמת לה ששששש אז
אמרת צבור מיס קאמר איתרין צור
לאשתמישין דל"ג דששששש הוא לני
מרפסת אפ"ה לגבי חצר דתשמישתייה
בוריקה נתח חשיב ליה לששששש דמרפסת אלא השתא דצור וסלע
שניהן תשמישתייה על גבן מרייכו למה לי ליתמי סלע ולא ליתמי צור
הואיל וסוף סוף כדומיא דסלע צעית לאוקמייה נהי דצור צלל סלע
לא מני למתני דאם כן הוה אמינא צבור סתם קאמר להכי איתרין
סלע לגלוי עליה דבדיבב"א עסקיין אלא סלע צלל צור ליתמי:
ה"ג צריכא דאי תנא סלע ד"ריבא מ"גוור כו'. ולא גרסינן אי תנא
צור אכל סלע לא דהא צור צלל סלע לא מני למתמי כדפרישתי:
מתוקינן. דשקלי מניייהו וחסרי וחתו לדי ששששש: ו"א עירבו.
אלו עם אלו: בעשרה תחתונים. כותל הבית שחצר אנשי חצר
משתמישין לדריכהו כפתח ולני עלייה ששששש: בעשרה העליונים.
שהן מתחת לעלייה אנשי עלייה משתמישין דמכותין הן לני עלייה
והוה לדריכהו כפתח ולני חצר בוריקה: זיו. הוציט חוק לכותל
למעלה מעשרה קא ס"ד בעלייה גובה טובא עסקיין והאי למעלה
לאו מן הערקע מודד אלא ה"ק למעלה מתחת טפח עשירי ששששש
מן העלייה ולמטה עשרה דהיינו דקתיני רישא צ"י עליונים אנשי
עלייה משתמישין: הא דביני ביני. שצ"י עליונים ל"י תחתונים דהוה
לחצר בוריקה ולעלייה ששששש: אסור. למרייכו כרב: בבב"א
תשעה עשר עסקיין. דליכא צני צני דכל למטה מעשרה דידיה לחצר
צפתח ולעלייה ששששש וכל למעלה מ"י דידיה לחצר בוריקה ולעלייה
צפתח. וככותל עשרים לא מני לאוקומייה דאם כן שמעינן מינה
תנא קמ"א² אלא למעלה ולמטה. וציו רחב ארבעה עסקיין דצניר מהכי לא הוה רשותא ומקום פטור הוא וצטיל להכא ולהכא:

מן הכותל למעלה מעשרה טפחים בני עלייה משתמישין בו למטה מ"י בני חצר משתמישין בו הא דביני ביני דהוה לבני עלייה בששששש ולבני חצר בוריקה כו' וליכא
עשרן עסקיין וזו היוצא ממנו למטה מ"י (הנה) [הוא] לבני חצר בפתח ולבני עלייה בששששש כו' וליכא
התם

עין משפט
נר מצוה
[א] ומי פ"ד מהל' שנת
ה'טו טע"ט או"ח סי'
שם סעיף א':

פרד:

כיצד משתתפין פרק שמיני עירובין

מסורת הש"ס
עם הוספות

(א) [לקמן פ"ו: ב] (ג) [ד] (ה) [לקמן פ"ו: א] (ז) [לקמן דף א' רע"א, (ה) לשונו בא"י סי' קפ"ט.

הנהגות הב"ח

(א) רש"י ד"ה ולא
מנע"ה וכו' ולה זריקה
אין נותנין [ב] (ג) ד"ה
במחלה וכו' לא מו
לתשמישו לחלל אבל
לבני רה"ר חזי דאין
להם רשות אחר
להשתמש ולהניח
כובעיהן ונותנין אותו
לזה שבפ"ח ו' וא"ת
למקו' לה: (א) תוס'
ד"ה גג וכו' מגופסת
היא האין: (ז) בא"ד
להשתמש בו מותר
לירוק: (ב) בא"ד
ומשמ"ש נחמ' הוא ולא:
(1) בא"ד טפי לחלל
מלבני רה"ר:

הנהגות וציונים

(א) [במשנה א"ת
המים] (גליון). ועי'
הנהגות וציונים לקמן פ'
ע"ב אות ד: [ב] בדפוס
ויניציאה רפ"ח דתנן:
[ג] [פ"ו] (גליון, וכו')
בריש"א: [ד] בדפוס
שאלוניקי ובאר"ז נוסף
קב"ע: [ה] בדפוס
שאלוניקי ובאר"ז נוסף
רא"י: [ו] [ד"מפסת
רפ"ח] (דפוס ויניציאה רפ"ח
דפוס שאלוניקי, וכו')
בתוס' ובאר"ז. בתוס'
הרא"ש "דלמפסת הוי'
גג כפתח": [ז] צ"ל יהוה
(בארות המים, וכו')
באר"ז ובתוס' הרא"ש,
או צ"ל הוי' (דבש תמר,
וכי' בתוס'): [ח] דאע"א
דאמר' (תוס' הרא"ש)
[ט] בארות המים מגיה
אמר: [י] רש"ל מ"ז:
[כ] צ"ל לא (מהרש"ל
[השלם], מהרש"א
[דפ"ד], וכו') באר'
ודיע ובתוס' הרא"ש:
[ל] דדייק תלמודא (א"ר)
ותוס' הרא"ש: [מ] וכו'
בריש"א: [נ] הנוסח
ולהניח כובעיהן ואת'
דמוקי להא", ותב"ח
משנה מקום המילין
ינותנין אותו לזה
שבפ"ח":

שתי גוזזראות. ממני' היא גוזזטרה שהיא למעלה מן היס' ב' זיון צולטין מן העלייה שעל שפת היס' וקובעין נסרים מזה לזה והיא גוזזטרה ומנ' א' אין ממלאין ממנה בצבת לפי שהגוזזטרה רה"י שגובה ורחבה הרבה והיס' כרמלית אלא א"כ עשו לה מחילה עשרה צין מלמעלה צין מלמטה שחוקקין נקב ארבעה כעין פי צור ועושין מחילה קצומו למעלה או למטה ומשלשל לוי וממלא ומשיב כאלו פיות המחילה יורדין וסותמין עד תהום כדאמר' צפ"ק (דף י"ב) קל הוא שהקילו חכמים צמיס שמחילה חליה ממרת צהן: וכן לא גרסינן: ב' גוזזטרה זו צמעה מוז. ואין מכוונות זו על זו אלא משוכות זו מכנגד זו צחוק ד' ועשו לעליונה הנקב והמחילה ולא עשו למחתונה וצבת על זרקין צני מחמונה דלי שלקן על מחילות העליונה ויורד לנקב ומשלשל ומושק ועולה: שתיין אפורין. למלאות מפני שרשות שמיין שולטות זו וכגון שעשו אותה מחילה בשותפות כדמוקמינן לה צפירקין לקמן א' אלמא לזה שלשול לבני עליונה תשמיס מילוי זה שלשול שמשלשל לים ולבני מחמונה זריקה ושלשול וקמני שמיין אסורות וכ"ש לזה שלשול

מוביעיא קאמר. דשלמא לרד נקט עשו לעליונה כו' לאשמעין לזה זריקה וזה שלשול שניהם אסורים אלא השתא דקיימי צנו עשרה מה לי עשו לעליונה מה לי עשו למחתונה כך פירש רש"י ולרד אלא צר אהבה נמי לאוקמא צצאין צני מחמונה דרך עליונה למלאות קמ"ל טובא אע"ג¹ דלאמר צסוף כיצד מעצבין (לעיל דף ע"ו): דקולס תורת מחילה עליו ולא אסר הכא לענין ליחשד תשמיס צנחת כלזה שלשול וזה שלשול אסרי²: גג הפמוד דה"ד. פירש צקונטרס שאינו מוקף חצר בכל דלדיו אלא יוש שס מרפסת דלא גצוה עשרה מרה"ר וממנה עולין לגג ופחות מעשרה הוא לה אלמא אע"ג דלמרפסת כפתח ולבני רה"ר אינו רואי כיון דמרפסת ורה"ר צנו עשרה דהדדי קיימי אסרי אהדדי דאי לאו הכי טעמא מנאי הוי וכגון דמרפסת מגופסת היא למעלה ופחות צעיר אמות לרה"ר דאי לא מגופסת היא סביב כיון דלא גצוה עשרה כרמלית היא וסולס לא מהני צה דקא מטלטל מוכרמלית לרה"י וקשה לר"י להעמיד כשיס מרפסת צין רה"ר לגג דאינו מוכיר הכא מרפסת כלל ועוד דאי

תא שמע⁶ שתי גוזזטראות זו למעלה מזו עשו לעליונה ולא עשו לתחתונה שתייהן אסורות עד שיערבו אמר רב אדא בר אהבה בבאין בני תחתונה דרך עליונה למלאות אביי אמר בגון דקיימין בתוך עשרה דהדדי ולא מביעיא קאמר לא מביעיא עשו לתחתונה ולא עשו לעליונה דאסרי דכיון דבגו ו' דהדדי קיימין אסרן אהדדי אלא אפילו עשו לעליונה ולא עשו לתחתונה סד"א כיון דלזה בנחת ולזה בקשה ליתביה לזה שתשמישו בנחת קמ"ל כיון דבגו עשרה קיימין אסרן אהדדי כי הא דאמר רב נחמן אמר שמואל וא"ג הסמוך לרה"ר צריך סולם קבוע להתירו סולם קבוע אין סולם עראי לא מ"ט לאו משום דכיון דבתוך עשרה דהדדי קיימי אסרן אהדדי מתקיף לה רב פפא ודילמא כשרבים מכתפין עליו בכומתא וסודרא אמר רב יהודה אמר שמואל בור

מרפסת מגופסת (א) האין צני רה"ר אוקרין עליה ועל הגג ואי ליתא גיפופי הויא לה כרמלית והגג נפרך לה צעיר ואי צלל מרפסת אירי וקאי גגה צחוק עשרה אס כן הוי כרמלית ואור"י דמייירי שפיר צלל מרפסת וצני רה"ר משתמיס צו לפי שאינו גצוה עשרה ואינו נפרך צנולאו וכגון שצדי הגג גצוהין עשרה או כל הגג למטה מעשרה יש לו מעקה ופחות לרה"ר צעירה או פחותה וקאמרינן דלריך סולם קבוע להתירו אצל צלל צלל סולם און צני חצר רגילים צו ומצטלין ממנו צני רה"ר שהרגילו להשתמש (ז) תורת דירין ומשוי להו (ח) קרפף ואסור לטלטל ממנו לחצר לרצון ולר"ש נמי כלים שצנחו צבית אסור להולך מחצר לגג כיון דנעשה קרפף ולא דמי לחצר או מצוי שפוחים לרה"ר צעיר דאין צני רה"ר אוקרים עליו דהתם איכא דירין גבורין ואין כח לבני רה"ר לנטול קוא אמרינן דילמא צנומתא וסודרא דרגילין להניח שס צני רה"ר כשהס עייפין אע"פ שגצוה עשרה שמשוי קל הוא כדפירש צקונטרס ותשמיס נחמ' (ו) ולא דמי צו צנוצעים אלא צכלים צבדים ור"ת⁷ מפרש צענין אחר גג הסמוך לרה"ר ומנוון צחוק עשרה לריך סולם קבוע להתירו דכיון דמוכו רה"י היא ולא⁸ דמי לשאר כרמלית וסולם קבוע שצנחר ממעט כח כרמלית שצנחר דלא הוי כרמלית מעליא ודייק⁹ סולם קבוע און סולם עראי לא אף על גב דע"י סולם עראי הוי תשמיס נחמ' טפי לחצר מצני רה"ר דלית להו לבני רה"ר אפילו סולם עראי ואפ"ה כיון דצחוק עשרה קיימי אסרי ודחי רב פפא דלבני רה"ר נמי איכא השמיס נחמ' צנומתא וסודרא דראשו של אדם סמוך לגג והוי השמישו צנחת צלל סולם כלל כלבני חצר צסוקס ולכחי לריך סולם קבוע להתיר כרמלית גרוע כזה דהוי תוכו רשות היחיד:

ולזה זריקה למודה: בבאין בני תחתונה. ועולין צסולמות לרך עליונה למלאות לתרמייהו שלשול: בגון דקיימי בגו עשרה דהדדי. שאין עליונה גצוהה מתחתונה עשרה ואע"ג דאכתי לזה צקשה וזה צנחת הוא שיש מקצת זריקה עם השלשול ואמר שמואל לעיל א' דכל תשמיס שהוא נחמ' לזה מזה נותנין אותו נחמ' לא חיקשי דטעמא דהכא לאו משום תשמיס הוא אלא משום דכיון דצנו עשרה דהדדי קיימין און רשות שליטת לוי צלל זו ואפילו לזה צפתח וזה זריקה¹² שאין חלוק רשות צנייהן וכי אמרינן רשות שליטת הסמוכה לשמים לזה צנחת וזה צקשה ניחמת לזה צנחת ה"מ היכא דצ' רשויות חלוקות גצוה זו כגון חצר ועלייה וכגון צ' חצירות המוצדלות¹³ צגוה קרקעיתן או מחילה עשרה צנייהן או חצר עשרה: ואלא מביעיא קאמר. כלומר וכי מינא הואיל וצחוק עשרה קיימין וטעמא משום דאין לוי רשות צלל זו ולא לאשמעין לזה שלשול וזה זריקה (ה) נותנין אותו לזה ששלשול מה לי עשו לעליונה מה לי עשו למחתונה: לא מביעיא קאמר לא מביעיא עשו לתחתונה ולא עשו לעליונה. דאיכא לאוקומי טעמא דאיסורא משום תשמיס השוה דהא סמוכות הן צנחך הכותל צחוק ד' טפחים כדמוקמינן לקמן [דף ע"ב]. וגצוהה נמי צנו עשרה דהדדי: אלא אפ"ה כו'. דהוי לזה שלשול וזה צנחת זריקה ושלשול: ליתביה לזה שתשמישו בנחת. כדשמואל הואיל ומקצת קושי יש לזה מזה: קמ"ל דכיון כו' אסרן אהדדי. צלל שוס טעס תשמיס: גג הפמוד דה"ד. שאינו מוקף חצר לכל ידיו אלא ידיו אחד רה"ר וסתס גג גצוה עשרה צריך סולם קבוע. מן העלייה לגג להתירו לטלטל מן המרפסת לגג דאי עביד ליה סולם¹⁴ גלי דעמיה דסלקיה לגג מכח רה"ר ואיהו ניחא ליה לאשתמושי ציה: סולם עראי. כיון דמסליק ליה כמאן דליתיה הוא: מ"ט. הא גג זה אינו¹⁵ לתשמיס צני רה"ר כלל: לאו משום. דצהכי עסקין דלא גצוהה מרפסת עשרה מרה"ר וממנה עולין לגג ופחות

מעשרה הוא לה אלמא אע"ג דמרפסת¹⁶ כפתח ולבני רה"ר אינו רואי כיון דמרפסת ורה"ר צנו עשרה דהדדי קיימי אסרי אהדדי דאי לאו הכי טעמא מנאי נינהו¹⁷. וכגון דמרפסת מגופסת היא למעלה ופחות צני רה"ר דאי לאו מגופסת היא סביב כיון דלא גצוה עשרה כרמלית היא וסולם לא מהני לה דקא מטלטל מוכרמלית לרה"י ובכומתא וסודרא אמר שמואל וצצאין צני מחמונה דרך עליונה למלאות קמ"ל טובא אע"ג¹⁸ דלאמר צסוף כיצד מעצבין (לעיל דף ע"ו): דקולס תורת מחילה עליו ולא אסר הכא לענין ליחשד תשמיס צנחת כלזה שלשול וזה שלשול אסרי¹⁹: גג הפמוד דה"ד. פירש צקונטרס שאינו מוקף חצר בכל דלדיו אלא יוש שס מרפסת דלא גצוה עשרה מרה"ר וממנה עולין לגג ופחות מעשרה הוא לה אלמא אע"ג דלמרפסת כפתח ולבני רה"ר אינו רואי כיון דמרפסת ורה"ר צנו עשרה דהדדי קיימי אסרי אהדדי דאי לאו הכי טעמא מנאי הוי וכגון דמרפסת מגופסת היא למעלה ופחות צעיר אמות לרה"ר דאי לא מגופסת היא סביב כיון דלא גצוה עשרה כרמלית היא וסולס לא מהני צה דקא מטלטל מוכרמלית לרה"י וקשה לר"י להעמיד כשיס מרפסת צין רה"ר לגג דאינו מוכיר הכא מרפסת כלל ועוד דאי

מכאן רואים כי המעשה נעשה על ידי שתי גוזזטרות, אחת למעלה ואחת למטה, וזו למעלה נקראת גוזזטרה ומנה צבת לפי שהגוזזטרה רה"י שגובה ורחבה הרבה והיס' כרמלית אלא א"כ עשו לה מחילה עשרה צין מלמעלה צין מלמטה שחוקקין נקב ארבעה כעין פי צור ועושין מחילה קצומו למעלה או למטה ומשלשל לוי וממלא ומשיב כאלו פיות המחילה יורדין וסותמין עד תהום כדאמר' צפ"ק (דף י"ב) קל הוא שהקילו חכמים צמיס שמחילה חליה ממרת צהן: וכן לא גרסינן: ב' גוזזטרה זו צמעה מוז. ואין מכוונות זו על זו אלא משוכות זו מכנגד זו צחוק ד' ועשו לעליונה הנקב והמחילה ולא עשו למחתונה וצבת על זרקין צני מחמונה דלי שלקן על מחילות העליונה ויורד לנקב ומשלשל ומושק ועולה: שתיין אפורין. למלאות מפני שרשות שמיין שולטות זו וכגון שעשו אותה מחילה בשותפות כדמוקמינן לה צפירקין לקמן א' אלמא לזה שלשול לבני עליונה תשמיס מילוי זה שלשול שמשלשל לים ולבני מחמונה זריקה ושלשול וקמני שמיין אסורות וכ"ש לזה שלשול

מכאן רואים כי המעשה נעשה על ידי שתי גוזזטרות, אחת למעלה ואחת למטה, וזו למעלה נקראת גוזזטרה ומנה צבת לפי שהגוזזטרה רה"י שגובה ורחבה הרבה והיס' כרמלית אלא א"כ עשו לה מחילה עשרה צין מלמעלה צין מלמטה שחוקקין נקב ארבעה כעין פי צור ועושין מחילה קצומו למעלה או למטה ומשלשל לוי וממלא ומשיב כאלו פיות המחילה יורדין וסותמין עד תהום כדאמר' צפ"ק (דף י"ב) קל הוא שהקילו חכמים צמיס שמחילה חליה ממרת צהן: וכן לא גרסינן: ב' גוזזטרה זו צמעה מוז. ואין מכוונות זו על זו אלא משוכות זו מכנגד זו צחוק ד' ועשו לעליונה הנקב והמחילה ולא עשו למחתונה וצבת על זרקין צני מחמונה דלי שלקן על מחילות העליונה ויורד לנקב ומשלשל ומושק ועולה: שתיין אפורין. למלאות מפני שרשות שמיין שולטות זו וכגון שעשו אותה מחילה בשותפות כדמוקמינן לה צפירקין לקמן א' אלמא לזה שלשול לבני עליונה תשמיס מילוי זה שלשול שמשלשל לים ולבני מחמונה זריקה ושלשול וקמני שמיין אסורות וכ"ש לזה שלשול